

Na tú istú nótu:

*Prečo ma chytáte,
prečo ma lapáte,
ej, od ktorého pána
dovolenie máte?*

*Máme my ho, máme
od samého kráľa,
ej, aby sme chytili
Janka za husára.*

Melódia : Bar. 405: Uderila jedna z pôl noci hodyna. — [Sl. sp. III 72].

307.

M. a K. Royová, [1880, ok. St. Turej],
(Nitrianska)

Moderato, smutne — pomaly

Cho - di Jan - ko po po - to - ce, ho - ja hoj; cho - di Jan - ko
po po - to - ce, u - mý - vá si z kr - vi ru - ce, bo - že môj!

Chodí Janko po potoce,
hoja hoj;
chodí Janko po potoce,
umývá si z krvi ruce,
bože môj!

Zabil som já holubenku,
hoja hoj;
zabil som já holubenku,
čo sedala v okenenku,
bože môj!

Čos', Janíčko, čos' urobil,
hoja hoj;
čos', Janíčko, čos' urobil,
keď sis' ruce zakrvavil,
bože môj!

Ve dne, v noci hrkútala,
hoja hoj;
ve dne, v noci hrkútala,
mne smutnému spat nedala,
bože môj!

Sobotišské zvony zvonja,
hoja hoj;
sobotišské zvony zvonja,
už Janíčka v poli honia,
bože môj!

Tí senické vyzvánajú,
hoja hoj;
tí senické vyzvánajú,
už Janíčka dohánajú,
bože môj!

Tí skalické dozvonili,
hoja hoj;
tí skalické dozvonili,
už Janíčka obesili,
bože môj!

308.

M. a K. Royová, [1880, ok. St. Turej],
(Nitrianska)

Moderato

Te - če vo - da bys - trá cez lu - bin - ský ma - jer;
ko - mus' ma za - ne - hal, sta - ro - dáv - ný fra - jer?

Teče voda bystrá
cez lubinský majer;
komus' ma zanechal,
starodávny frajer?

Ja som ta zanechal,
dobře ty vieš komu,
čo noviny nosil
do vašého domu.

Do vašého domu,
pod tvoje okienka,
tomu som ta nechal,
moja frajerenka.

Melódia : Sl. sp. I 539 — Sl. sp. D 1115.